

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

๑. ด้านกายภาพ

ลักษณะทั่วไปและประวัติความเป็นมาของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง

ประวัติความเป็นมา

เหตุที่ได้ชื่อว่า“น้ำเกลี้ยง” มีผู้เฒ่าผู้แก่ได้เล่าให้ฟังว่า เมื่อสมัยก่อนผู้คนได้มาอาศัยรวมกันอยู่บริเวณบ้านไร่เอราวัณ ตำบลเงิน ได้ถางป่า ปลูกผักทำกินอยู่บริเวณนั้น จนกระทั่งเมื่อคราวมีสงคราม ได้มีกองทัพได้เดินทางมาใช้บริเวณดังกล่าวเป็นจุดพักค้างคืน บรรดาช้าง ม้าและสัตว์ต่างๆที่มากับกองทัพ ได้กินทำลาย พืชผักต่างๆของชาวบ้าน เมื่อเป็นเช่นนี้ชาวบ้านจึงพากันอพยพมาตั้งถิ่นฐานใหม่บริเวณต้นไม้ใหญ่ คือต้นน้ำเกลี้ยงเป็นบริเวณที่ตั้งของบ้านน้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๑ ในปัจจุบัน ชาวบ้านทุกคนจึงเรียกชื่อหมู่บ้านแห่งใหม่ของตนว่า “บ้านน้ำเกลี้ยง”ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ตำบลน้ำเกลี้ยง แต่ก่อนขึ้นตรงต่ออำเภอกันทรารมย์ เมื่อมีการจัดตั้งโดยแยกมาเป็นกิ่งอำเภอ และยกระดับขึ้นเป็นอำเภอน้ำเกลี้ยง ตำบลน้ำเกลี้ยงจึงได้แยกจากตำบลเงินส่วนหนึ่งและแยกจากตำบลคูบอีกส่วนหนึ่ง ตำบลน้ำเกลี้ยงได้รับยกฐานะจากสภาตำบลน้ำเกลี้ยงเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๙

๑.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งของหมู่บ้านหรือชุมชนหรือตำบล

๑.๑.๑ ทำเลที่ตั้งตำบลตำบลน้ำเกลี้ยงเป็นที่ตั้งของที่ว่าการอำเภอน้ำเกลี้ยง ซึ่งที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยงตั้งอยู่ที่ บ้านทุ่งศรีอุดม หมู่ที่ ๑๐ ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ ห่างจากที่ว่าการอำเภอน้ำเกลี้ยงไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๕ กิโลเมตร ตำบลน้ำเกลี้ยง เป็น ๑ ใน ๖ ตำบลในเขตอำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ มีอาณาเขตพื้นที่อยู่ติดกันกับท้องถื่นใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ

ติดต่อดำบลคูบ อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากห้วยทาบบ้านหนองนาเวียง ตำบลน้ำเกลี้ยง บริเวณฝายร่องโคก บริเวณพิกัด VB ๔๕๕๕๑๘ ตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ตามแนวหลักไม้แก่น ถึงร่องเม็กปากห้วยขยุง บ้านลุมภู ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอน้ำเกลี้ยง บริเวณหลักไม้แก่น บริเวณพิกัด VB ๕๗๕๕๑๒ รวมระยะทางด้านทิศเหนือประมาณ ๑๑ กิโลเมตร

ทิศตะวันออก

ติดต่อดำบลโพธิ์ อำเภอนนทบุรี จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากร่องเม็กปากห้วยขยุง บ้านลุมภู ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอน้ำเกลี้ยง บริเวณหลักไม้แก่น บริเวณพิกัด VB ๕๗๕๕๑๒ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ ตามแนวลำห้วยขยุงถึงห้วยตาอุ บ้านเงิน ตำบลเงิน อำเภอน้ำเกลี้ยง บริเวณหลักไม้แก่น บริเวณพิกัด VB ๕๗๕๕๑๕ รวมระยะทางด้านทิศตะวันออกประมาณ ๘ กิโลเมตร

ทิศใต้

ติดต่อดำบลเงิน อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากห้วยตาอุ ตำบลเงิน อำเภอน้ำเกลี้ยง บริเวณหลักไม้แก่น บริเวณพิกัด VB ๕๗๕๕๑๕ ไปทางทิศตะวันตกถึงบ้านหนองแคน ตำบลรุ่งระวี อำเภอน้ำเกลี้ยง บริเวณหลักไม้แก่น บริเวณพิกัด VB ๔๘๐๔๕๐รวมระยะทางด้านทิศใต้ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

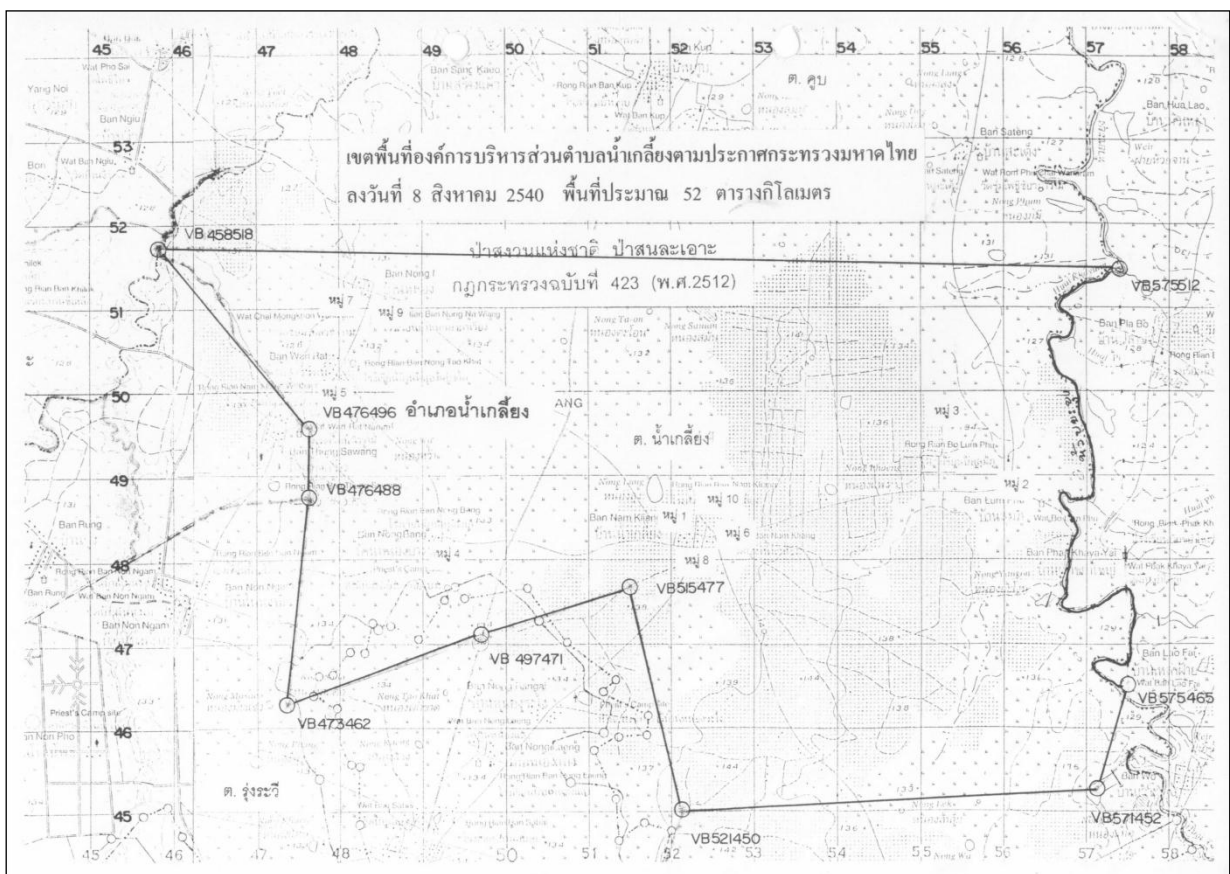
ทิศตะวันตก

ติดต่อบ้านลระเาะ อำเภอน้ำเกลี้ยง จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีแนวเขตเริ่มต้นจากบ้านหนองแคน ตำบลรุ่งระวี อำเภอน้ำเกลี้ยง บริเวณหลักไม้แก่น บริเวณพิกัด VB ๔๘๐๔๕๐ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตามแนวหลักไม้แก่นถึงห้วยทา บ้านหนองนาเวียง ตำบลน้ำเกลี้ยง อำเภอน้ำเกลี้ยงพิกัด VB ๔๕๘๕๑๘ รวมระยะทางด้านทิศตะวันตกประมาณ ๘ กิโลเมตร

๑.๑.๒ เนื้อที่

เขตพื้นที่ตำบลน้ำเกลี้ยง มีพื้นที่ประมาณ ๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓๒,๕๐๐ ไร่

๑.๑.๓ แผนที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง

๑.๒ ลักษณะภูมิภูมิประเทศ

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำ เหมาะสำหรับการเกษตรกรรมและการปศุสัตว์

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

มีลักษณะร้อนชื้น มีสามฤดู ได้แก่ ฤดูร้อนจะอยู่ในช่วงเดือนมีนาคม - เมษายน และจะร้อนจัดมากในเดือนเมษายน ฤดูฝนจะอยู่ในช่วงเดือนพฤษภาคม - ตุลาคม และจะมีฝนมากในเดือน กรกฎาคม - สิงหาคม ฤดูหนาวจะอยู่ในช่วงเดือนพฤศจิกายน - กุมภาพันธ์ และจะมีอากาศหนาวมากในเดือนธันวาคม - มกราคมของทุกปี อุณหภูมิต่ำสุดประมาณ ๑๐ องศาเซลเซียส สูงสุดประมาณ ๔๐ องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๐ -๓๐ องศาเซลเซียส

๑.๔ ลักษณะดิน

สภาพดินเป็นดินร่วนปนทรายความอุดมสมบูรณ์ของดินปานกลาง

๑.๕ ลักษณะแหล่งน้ำ

มีลำน้ำสำคัญได้แก่ ลำห้วยทา และลำห้วยขยง

๑.๖ ลักษณะของป่าไม้

พื้นที่ส่วนมากอยู่ในเขตพื้นที่สวนป่าละเมาะและเป็นพื้นที่สำหรับทำการเกษตร เนื่องจากมีการทำการเกษตรมานาน ลักษณะเป็นป่าเสื่อมโทรมและไม่มีความเป็นป่าให้เห็น

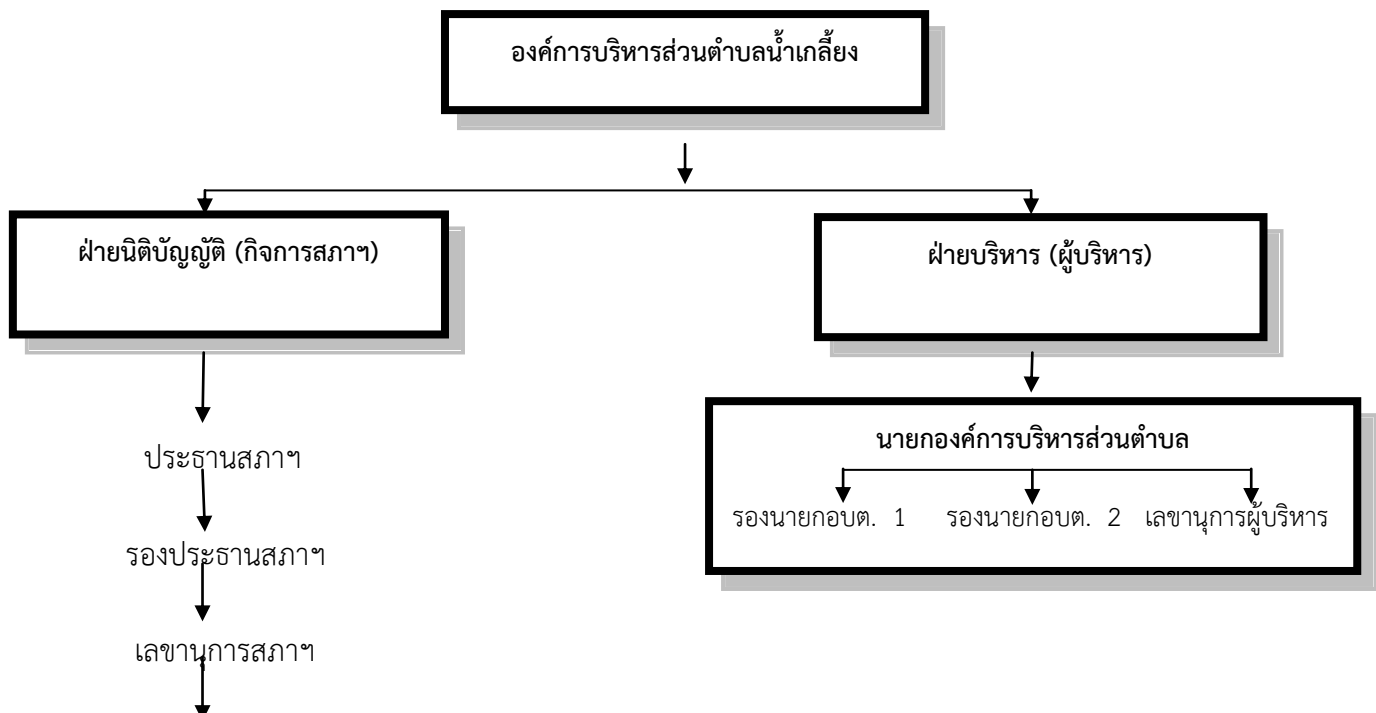
๒.ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครองทั้งหมดจำนวน ๑๐ หมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	ชื่อผู้นำ	หมายเหตุ
๑	บ้านน้ำเกลี้ยง	นายจิริกิตต์ยศศิริ (กำนัน)	
๒	บ้านลุ่มภู	นายสมร พงษ์บรรเทา	
๓	บ้านภูคำ	นายวิชัย ดาดี	
๔	บ้านหนองบาง	นายสายันต์ ศิริยา	
๕	บ้านวาริรัตน์	นายนารี รัชชัย	
๖	บ้านน้ำเกลี้ยง	นางสมจิตร ศรีชอดเขต	
๗	บ้านหนองนาเวียง	นายสมาน อร่ามเรือง	
๘	บ้านชมพูทอง	นายมณี บุตรดาษ	
๙	บ้านนาเจริญ	นายหงษ์ ประวาฬ	
๑๐	บ้านทุ่งศรีอุดม	นายฉวี เต็บโต	

๒.๒ การเลือกตั้ง

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง

สมาชิกสภาฯ หมู่บ้านละ ๒ คน

๑. ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง

- วาง -

๒. ฝ่ายนิติบัญญัติ องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยง

ลำดับที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	นายสมชายคำแพง	ประธานสภา อบต.น้ำเกลี้ยง	
๒	นางสุพิน พลรัตน์	รองประธานสภา อบต.น้ำเกลี้ยง	
๓	นายพรพิชิต คุรุพันธ์	เลขานุการสภา อบต.น้ำเกลี้ยง	
๔	นายจำเริญ เศษศรี	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๑	
๕	นายวันณรงค์ พงษ์ขจร	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๒	
๖	นายนิพนธ์ ดอกจันทร์	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๓	
๗	นายถนอม ทองคำพงษ์	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๓	
๘	นางหมอน บุรกรรม	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๔	
๙	นายนิยม บุญขวาง	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๔	
๑๐	นายปิ่น ศรีด้วง	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๕	
๑๑	นางบุญส่ง เหง้าสุธรรม	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๕	
๑๒	นายบุญศิริยศศิริ	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๖	
๑๓	นายแสง น้ำเกลี้ยง	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๖	
๑๔	นางสาวสังวาล หอมจันทร์	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๗	
๑๕	นายอำคา สรสิทธิ์	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๗	
๑๖	นางต่วน แสงสุด	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๘	
๑๗	นายสนาอินธิเดช	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๙	
๑๘	นายทิม อัมพร	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๙	
๑๙	นายสุวรรณค์ บุตรดาษ	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๑๐	
๒๐	นายทูล พันธุ์งาม	สมาชิกสภา อบต.น้ำเกลี้ยง หมู่ที่ ๑๐	

๒. การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กร

การวิเคราะห์ความเสี่ยงในการเกิดการทุจริตในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์เพื่อต้องการบ่งชี้ความเสี่ยงของการทุจริตที่มีอยู่ในองค์กรโดยการประเมินโอกาสของการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นตลอดจนบุคคลหรือหน่วยงานที่อาจเกี่ยวข้องกับการกระทำทุจริต เพื่อพิจารณาว่าการควบคุมและการป้องกันการทุจริตที่มีอยู่ในปัจจุบันมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลหรือไม่

การทุจริตในระดับท้องถิ่นพบว่า มีปัจจัยที่มีผลต่อการขยายตัวของการทุจริตในระดับท้องถิ่น ได้แก่ การกระจายอำนาจลงสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แม้ว่าโดยหลักการแล้วการกระจายอำนาจมีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อให้บริการต่างๆ ของรัฐสามารถตอบสนองต่อความต้องการของชุมชนมากขึ้น มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ลักษณะการทุจริตในส่วนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำแนกเป็น ๗ ประเภท ดังนี้

๑) การทุจริตด้านงบประมาณ การทำบัญชี การจัดซื้อจัดจ้าง และการเงินการคลัง ส่วนใหญ่เกิดจากการละเลยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๒) สภาพหรือปัญหาที่เกิดจากตัวบุคคล

๓) สภาพการทุจริตอันเกิดจากช่องว่างของกฎระเบียบและกฎหมาย

๔) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการขาดความรู้ความเข้าใจและขาดคุณธรรมจริยธรรม

๕) สภาพหรือลักษณะปัญหาที่เกิดจากการขาดการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทราบ

๖) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากการตรวจสอบขาดความหลากหลายในการตรวจสอบจากภาคส่วนต่างๆ

๗) สภาพหรือลักษณะปัญหาของการทุจริตที่เกิดจากอำนาจ บารมี และอิทธิพลท้องถิ่น

สาเหตุและปัจจัยที่นำไปสู่การทุจริตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสรุปเป็นประเด็นได้ดังนี้

๑) โอกาสแม้ว่าในปัจจุบันมีหน่วยงานและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแต่พบว่า ยังคงมีช่องว่างที่ทำให้เกิดโอกาสของการทุจริต ซึ่งโอกาสดังกล่าวเกิดขึ้นจากการบังคับใช้กฎหมายที่ไม่เข้มแข็ง กฎหมาย กฎระเบียบไม่รัดกุม และอำนาจหน้าที่โดยเฉพาะข้าราชการระดับสูงก็เป็นอีกโอกาสหนึ่งที่ทำให้เกิดการทุจริต

๒) สิ่งจูงใจ เป็นที่ยอมรับว่าสภาวะทางเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นเรื่องของวัตถุนิยม สังคมนิยม ทำให้คนในปัจจุบันมุ่งเน้นที่การสร้างควมร่ำรวย ด้วยเหตุนี้จึงเป็นแรงจูงใจให้เจ้าหน้าที่มีแนวโน้มที่จะทำพฤติกรรมทุจริตมากยิ่งขึ้น

๓) การขาดกลไกในการตรวจสอบความโปร่งใส การทุจริตในปัจจุบันมีรูปแบบที่ซับซ้อนขึ้น โดยเฉพาะการทุจริตในเชิงนโยบายที่ทำให้การทุจริตกลายเป็นความชอบธรรมในสายตาของประชาชนขาดกลไกการตรวจสอบความโปร่งใสที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงเป็นการยากที่จะเข้าไปตรวจสอบการทุจริตของบุคคลเหล่านี้

๔) การผูกขาด ในบางกรณีการดำเนินงานของภาครัฐ ได้แก่ การจัดซื้อ-จัดจ้าง เป็นเรื่องของการผูกขาด ดังนั้นจึงมีความเกี่ยวข้องเป็นห่วงโซ่ผลประโยชน์ทางธุรกิจ ในบางครั้งพบบริษัทมีการให้สินบนแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้ตนเองได้รับสิทธิในการดำเนินงานโครงการของภาครัฐ รูปแบบของการผูกขาดได้แก่ การผูกขาดในโครงการก่อสร้างและโครงสร้างพื้นฐานภาครัฐ

๕) การได้รับค่าตอบแทนที่ไม่เหมาะสม รายได้ไม่เพียงพอต่อรายจ่าย ความยากจนถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ข้าราชการมีพฤติกรรมทุจริต เพราะความต้องการที่จะมีสภาพความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ทำให้เจ้าหน้าที่ต้องแสวงหาช่องทางเพื่อเพิ่ม “รายได้พิเศษ” ให้กับตนเองและครอบครัว

๖) การขาดจริยธรรม คุณธรรม ในสมัยโบราณ ความซื่อสัตย์สุจริตเป็นคุณธรรมที่ได้รับการเน้นเป็นพิเศษถือว่าเป็นเครื่องวัดความดีของคน แต่ในปัจจุบัน พบว่า คนมีความละอายต่อบาปและเกรงกลัวบาปน้อยลง และมีความเห็นแก่ตัวมากยิ่งขึ้น มองแต่ประโยชน์ส่วนตนเป็นที่ตั้งมากกว่าที่จะยึดผลประโยชน์ส่วนรวม

๗) มีค่านิยมที่ผิด ปัจจุบันค่านิยมของสังคมได้เปลี่ยนจากยกย่องคนดี คนที่มีความซื่อสัตย์สุจริต เป็นยกย่องคนที่มีเงิน คนที่เป็นเศรษฐี มหาเศรษฐี คนที่มีตำแหน่งหน้าที่การงานสูง ด้วยเหตุนี้ ผู้ที่มีค่านิยมที่ผิดเห็นว่าการทุจริตเป็นวิถีชีวิตเป็นเรื่องปกติธรรมดา เห็นคนชื้อเป็นคนเชื่อ เห็นคนโกงเป็นคนฉลาด ย่อมจะทำการทุจริตฉ้อราษฎร์บังหลวง โดยไม่มีความละอายต่อบุญและบาป และไม่เกรงกลัวต่อกฎหมายของบ้านเมือง

๓. หลักการและเหตุผล

ปัจจุบันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันในประเทศไทยถือเป็นปัญหาเรื้อรังที่นับวันยิ่งจะทวีความรุนแรงและสลับซับซ้อนมากยิ่งขึ้นและส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติเป็นปัญหาลำดับต้นๆ ที่ขัดขวางการพัฒนาประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เนื่องจากเกิดขึ้นทุกภาคส่วนในสังคมไทย ไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง ภาคราชการ โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักถูกมองจากสังคมภายนอกว่าเป็นองค์กรที่เอื้อต่อการทุจริตคอร์รัปชันและมักจะปรากฏข่าวการทุจริตตามสื่อและรายงานของทางราชการอยู่เสมอ ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อกระแสการกระจายอำนาจและความศรัทธาต่อระบบการปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างยิ่ง ส่งผลให้ภาพลักษณ์ของประเทศไทยเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันมีผลในเชิงลบสอดคล้องกับการจัดอันดับดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index - CPI) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ประเมินการทุจริตคอร์รัปชันทั่วโลกที่จัดโดยองค์กรเพื่อความโปร่งใสนานาชาติ (Transparency International- IT) พบว่า ผลคะแนนของประเทศไทยระหว่างปี ๒๕๕๕ - ๒๕๕๘ อยู่ที่ ๓๕ - ๓๘ คะแนน จากคะแนนเต็ม ๑๐๐ โดยในปี ๒๕๕๘ อยู่อันดับที่ ๗๖ จาก ๑๖๘ ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ ๓ ในประเทศอาเซียนรองจากประเทศสิงคโปร์และประเทศมาเลเซีย และล่าสุดพบว่าผลคะแนนของประเทศไทยปี ๒๕๕๙ ลดลง ๓ คะแนน จากปี ๒๕๕๘ ได้ลำดับที่ ๑๐๑ จาก ๑๖๘ ประเทศ ซึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นว่าประเทศไทยเป็นประเทศที่มีปัญหาการคอร์รัปชันอยู่ในระดับสูง

แม้ว่าในช่วงระยะที่ผ่านมา ประเทศไทยได้แสดงให้เห็นถึงความพยายามในการปราบปรามการป้องกันการทุจริต ไม่ว่าจะเป็น การเป็นประเทศภาคีภายใต้อนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการต่อต้านการทุจริต (United Nations Convention Against Corruption-UNCAC) พ.ศ. ๒๕๔๖ การจัดตั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคณะกรรมการป้องกันปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้จัดทำยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตมาแล้ว ๓ ฉบับ แต่ปัญหาการทุจริตในประเทศไทยไม่ได้มีแนวโน้มที่ลดน้อยถอยลง สาเหตุที่ทำให้การทุจริตเป็นปัญหาที่สำคัญของสังคมไทยประกอบด้วยปัจจัยทางด้านพื้นฐานโครงสร้างสังคม ซึ่งเป็นสังคมที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความสัมพันธ์แนวตั้ง (Vertical Relation) หรืออีกนัยหนึ่งคือพื้นฐานของสังคมอุปถัมภ์ที่ทำให้สังคมไทยยึดติดกับการช่วยเหลือเกื้อกูลกันโดยเฉพาะในหมู่ญาติพี่น้องและพวกพ้อง ยึดติดกับกระแสนิยม วัตถุนิยม ติดความสบาย ยกย่องคนที่มีเงินและมีอำนาจ คนไทยบางส่วนมองว่าการทุจริตคอร์รัปชันเป็นเรื่องปกติที่ยอมรับได้ ซึ่งนับได้ว่าเป็นปัญหาที่ฝังรากลึกในสังคมไทยมาตั้งแต่อดีตหรือกล่าวได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของค่านิยมและวัฒนธรรมไทยไปแล้ว ผนวกกับปัจจัยทางด้านการดำเนินงานที่ไม่ได้บูรณาการความร่วมมือของทุกภาคส่วนไว้ด้วยกันจึงส่งผลให้การทำงานของกลไกหรือความพยายามที่ได้กล่าวมาข้างต้นไม่สามารถทำได้อย่างเต็มศักยภาพ ขาดความเข้มแข็ง

ปัจจุบันยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตที่ใช้อยู่เป็นฉบับที่ ๓ เริ่มจากปีพ.ศ. ๒๕๖๐ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมุ่งสู่การเป็นประเทศที่มีมาตรฐานทางคุณธรรมจริยธรรมเป็นสังคมมิติใหม่ที่ประชาชนไม่เพิกเฉยต่อการทุจริตทุกรูปแบบ โดยได้รับความร่วมมือจากฝ่ายการเมือง ๕ หน่วยงานของรัฐตลอดจนประชาชน ในการพิทักษ์รักษาผลประโยชน์ของชาติและประชาชนเพื่อให้ประเทศไทยมีศักดิ์ศรีและเกียรติภูมิในด้านความโปร่งใสทัดเทียมนานาอารยประเทศ โดยกำหนดวิสัยทัศน์ “ประเทศไทยใสสะอาดไทยทั้งชาติต้านทุจริต” มีเป้าหมายหลักเพื่อให้ประเทศไทยได้รับการประเมินดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perceptions Index : CPI) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕๐ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งการที่ระดับคะแนนจะสูงขึ้นได้นั้นการบริหารงานภาครัฐต้องมีระดับธรรมาภิบาลที่สูงขึ้นเจ้าหน้าที่ของรัฐและประชาชนต้องมีพฤติกรรมแตกต่าง

จากที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ไม่ใช่ตำแหน่งหน้าที่ในทางทุจริตประพฤตินิชอบ โดยได้กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินงานหลักออกเป็น ๖ ยุทธศาสตร์ ดังนี้

- ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
- ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก
- ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ปฏิรูปกลไกและกระบวนการปราบปรามการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต (Corruption Perception Index : CPI)

CPI)

ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตบังเกิดผลเป็นรูปธรรมในทางปฏิบัติ เป็นไปตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตระยะที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงได้ตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใส สร้างค่านิยม วัฒนธรรมสุจริตให้เกิดในสังคมอย่างยั่งยืน

ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ได้พิจารณาให้มีกรอบการจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต ประกอบด้วย สาระสำคัญ ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ กำหนดเพื่อแก้ปัญหาการทุจริตที่เกิดจากปัจจัยภายในด้วยการปลูกและปลูกจิตสำนึกและมีความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต มีจริยธรรม การคำนึงถึงประโยชน์สุขของประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งได้นำกลุ่มประชาชนและเด็กมารวมไว้ในส่วนนี้ด้วย เนื่องจากการดำเนินการตามประมวลจริยธรรมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในส่วนที่ว่าด้วยมาตรฐานจริยธรรมอันเป็นค่านิยมหลัก ได้กำหนดไว้ประการหนึ่ง คือ การสร้างจิตสำนึกให้ประชาชนในท้องถิ่นประพฤติตนเป็นพลเมืองที่ดีร่วมกันพัฒนาชุมชน ให้นำอยู่คู่คุณธรรมและดูแลสภาพแวดล้อม ส่วนที่ ๒ กำหนดขึ้นเพื่อป้องกันการทุจริตที่อาจเกิดขึ้นจากปัจจัยภายนอก โดยให้ความสำคัญกับการดำเนินการให้การบริหารราชการโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ทุกขั้นตอน และคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน ได้กำหนดไว้ในมิติที่ ๒ - มิติที่ ๔ ซึ่งประกอบด้วย

- มิติที่ ๑ การสร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
- มิติที่ ๒ การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริต
- มิติที่ ๓ การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน
- มิติที่ ๔ การเสริมสร้างและปรับปรุงไกในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรบริหารส่วนตำบลน้ำเกลี้ยงจึงได้จัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต เพื่อกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริตผ่านโครงการ/กิจกรรม/มาตรการต่างๆ ที่เป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน อันจะนำไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการป้องกันและปราบปรามการทุจริตอย่างแท้จริง

๔. วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผน

- ๑) เพื่อยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริตของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ๒) เพื่อยกระดับจิตสำนึกรับผิดชอบในผลประโยชน์ของสาธารณะของข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมถึงประชาชนในท้องถิ่น

๓) เพื่อให้การบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี(Good Governance)

๔) เพื่อส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วม (people's participation) และตรวจสอบ (People's audit) ของภาคประชาชนในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕) เพื่อพัฒนาระบบ กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๕. เป้าหมาย

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกและความตระหนักในการปฏิบัติหน้าที่ราชการให้บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนในท้องถิ่น ปราศจากการก่อให้เกิดข้อสงสัยในการประพฤติปฏิบัติตามมาตราการจริยธรรมการขัดกันแห่งผลประโยชน์และแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบ

๒) เครื่องมือ/มาตรการการปฏิบัติงานที่สามารถป้องกันปัญหาเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบของข้าราชการ

๓) โครงการ/กิจกรรม/มาตรการที่สนับสนุนให้สาธารณะและภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและตรวจสอบการปฏิบัติหรือบริหารราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔) กลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเข้มแข็งในการตรวจสอบควบคุมและถ่วงดุลการใช้อำนาจอย่างเหมาะสม

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วน

๖. ประโยชน์ของการจัดทำแผน

๑) ข้าราชการฝ่ายการเมือง ข้าราชการฝ่ายบริหาร บุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงประชาชนในท้องถิ่นมีจิตสำนึกรักท้องถิ่นของตนเอง อันจะนำมาซึ่งการสร้างค่านิยม และอุดมการณ์ในการต่อต้านการทุจริต (Anti-Corruption) จากการปลูกฝังหลักคุณธรรม จริยธรรม หลักธรรมาภิบาล รวมถึงหลักเศรษฐกิจพอเพียงที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานและชีวิตประจำวัน

๒) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถบริหารราชการเป็นไปตามหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) มีความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้

๓) ภาคประชาชนมีส่วนร่วมตั้งแต่ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจรวมถึงร่วมตรวจสอบในฐานะพลเมืองที่มีจิตสำนึกรักท้องถิ่น อันจะนำมาซึ่งการสร้างเครือข่ายภาคประชาชนที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๔) สามารถพัฒนาระบบกลไก มาตรการ รวมถึงเครือข่ายในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งจากภายในและภายนอกองค์กรที่มีความเข้มแข็งในการเฝ้าระวังการทุจริต

๕) องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีแนวทางการบริหารราชการที่มีประสิทธิภาพ ลดโอกาสในการกระทำการทุจริตและประพฤติมิชอบ จนเป็นที่ยอมรับจากทุกภาคส่วนให้เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้นแบบ ด้านการป้องกันการทุจริต อันจะส่งผลให้ประชาชนในท้องถิ่นเกิดความภาคภูมิใจและให้ความร่วมมือกันเป็นเครือข่ายในการเฝ้าระวังการทุจริตที่เข้มแข็งอย่างยั่งยืน